

1. Kdo ví, kde odpočívá Nautilus
kdo ví, kde skončil svoji dlouhou pouť
kdo ví, kde naposled se potopil
a nikdy víckrát už nevyplul.
2. Snad Maelstroem jej hýčká ve svém náručí
a v něm hlavu plnou zázraků
Nemo kapitán když mi poručí
já vidím do lidí jak do vraků.
3. Vidím na tisíc vzácných pokladů
které jen stěží někdo vyloví
leží tam v troskách stranou pohledů
na místech, o kterých se nikdo nedoví.
4. V hloubkách, kde může plout jen Nautilus
dvacet tisíc mil pod mořem myšlení
v troskách vašich duší a na dně slz
je poklad, který těžko někdo docení.
5. Na den tak vypůjčit si Nautilus
stačím je jistě všechny zachránit
a očistit je od chaluh a od medúz
a chobotnic a nánosy bahna z nich odstranit.
6. A vzítí tu truhlu stříbrem kovanou
a víko klíčkem písni odemknout
rozdávat lásku uvnitř schovanou
až do dna a potom zas dále plout.
7. Projít se Atlantidou křížem kráž
vyrvat času všechno, co nám zatajil
najít staré mapy, bez nichž se nevyznáš
tam v krajinách svého mozku na chodbách žil.
8. A tak jak Nemo řídil Nautilus
špatné a zlé pohřbít ve vlnách
namířit příď do kýlu hrůz
a nechat mořský proud, aby je navždy splách.
9. A vzít z nich jen věci lidem potřebné
jen soudek s dobrým vínem hloubavým
jen smích pro malé děti nezbedné
pro které to vlastně všechno vyprávím.
10. Stačí jen znovu najít Nautilus
a přístav, který znovu opustí
Tajuplný ostrov leží v každém z nás
a pan Jules Verne mi to jistojistě odpustí.
11. On ví, kde odpočívá Nautilus
on ví, kde skončil svoji dlouhou pouť
on ví, kde naposled se potopil
a nikdy víckrát už nevyplul ...